

ימי אלוה

הצדיק מיבנאל

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט
על מצבתו את ההבטחה
החזקה תרוקים ורווקות
והבטיח להיות מליץ יושר
לכל מי שיבוא אל קברו
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

ימי אלו

יבאר את מעלת הימים האלו הנקראים ימי הרחמים
והרחון, ויכולים לפעל בהם אצלו יתברך כל מה
שרוצים. ואשרי מי שמבלה את הימים האלו בטוב
ובנעימים, בתורה ובתפלה, בתשובה ומעשים
טובים, שאז יזכה לשנה טובה ומתוקה.

בנוי ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

ברצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים, מגמרא

ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על ידי

חסידי ברסלב

עיר הקדש יבנאל תובכ"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

ימי אלול

א.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, ש"ימי אלול" הם ימי רצון, אשר בהם עלה משה רבנו לשמים לקבל את הלווחות השניים, אחרי שנכשלו בחטא העגל. ואומרים חכמינו הקדושים (תנחומא פי תשא, סימן כ'), שהחטא הזה היה כלול משלש עברות הכי חמורות: עבודה זרה, גלוי עריות, שפיכות דמים, עד שמשה רבנו הצרף לשבר את הלווחות, ואף-על-פי-כן פעל אצל הקדוש-ברוך-הוא שלא יענישם, אלא ימחל ויסלח להם, ועלה בחזרה לשמים בראש חודש אלול, וירד ביום הכפורים. ארבעים יום האלו מראש חודש אלול עד יום כפור, הם ימי רחמים וסליחות, שקמים ואומרים בכל יום סליחות אליו יתברך, כי הם ימי רצון. וכל מה שאדם מבקש את הקדוש-ברוך-הוא בימים אלו - נתקבל בשמים. לזאת בני ובנותי היקרים! ראו לנצל את "ימי אלול" האלו לתפלה ותחנונים, ותרבו ללכת אל קברי הצדיקים ולבקש

שם, שבזכות הצדיקים ימחל לכם הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיכם. כי כשאדם חוטא, רחמנא לישזבן, הוא עוקר את מח-מחשבתו מהבורא יתברך שמו, ומשם נובעות כל הצרות, כי אדם צריך להיות תמיד דבוק בו יתברך, מח-מחשבתו צריך תמיד לחשב מהאין סוף ברוך הוא, וזו התכלית שאדם ירד לזה העולם, כדי שיזכה להפירו יתברך מכל הבריאה: דומם, צומח, חי, מדבר, וידע שהוא יתברך מחיה וממה ומקים את הכל, והכל זה אלקות ואלקות זה הכל, הקדוש-ברוך-הוא הלביש עצמו בכלל הבריאה, ובעבור זה העולם נקרא לשון העלמה, שהוא יתברך נסתר ונעלם בתוך העולם, ועלינו לחפש ולבקש אחריו יתברך, עד שנזכה למצאו. ואיך מוצאים אותו יתברך? על-ידי קיום המצוות. כשאדם מקים מצוה ונזהר לא לעשות עברה, על-ידי-זה מוצא אותו יתברך; כי באמת רב התרי"ג מצוות קשורות בדברים גשמיים וחקריים, כי התורה מלבשת בעולם הזה, כי כל ההלכות שיכות לדומם, צומח, חי, מדבר. ישנן הלכות הקשורות בדומם. כגון, ש"אסור לחפור בור ברשות הרבים", או "ועשית מעקה לגגך" (דברים כב, ח), וכן שאר הלכות, אשר בזה נתגלה שהדומם אלקות. וכן הלכות

השיכות בצומח. כגון: שביעית, פלאים, תרומות ומעשרות וכו', להורות שאין משג של גשמי, אפלו הצמחים - יש בהם הלכות; ברכה על הפת, נטילת ידים, ברכות הפרות והירקות וכו', לפנייהם ואחריהם, הכל - לגלות שגם בצומח יש אלקות. וכן בחי, ישנן כל מיני מצוות בהקשר לבעלי-חיים; אסור לגדל כלב רע בתוך ביתו (כתבות מא), או 'שור שנגח את הפרה' (בבא קמא מו), וכן: 'לא תחרש בשור ובחמר יחדו' (דברים כב, י), ישנם בעלי חיים טהורים - המתרים באכילה, וטמאים - האסורים באכילה וכו', אשר בזה מגלים שהחי הוא אלקות. וכן במדבר - באדם, ישנן הלכות שונות בין אדם לחברו, להורות ולגלות שהכל אלקות, ואין העולם הפקר. לזאת, כשיהודי זוכה לקים מצוה של הקדוש-ברוך-הוא, והוא שש ושמש שנברא מזרע ישראל, ונזהר לא לעבר על רצונו יתברך, בזה מגלה את הקדוש-ברוך-הוא בתוך הבריאה. וזו התכלית של כל יהודי; ברגע שזוכה לחשב ממנו יתברך - נגאל מפל צרותיו. אבל כשאדם חוטא, מח-משבתו נטמטם לגמרי, עד שנופל בדמיון, שמשם נמשכות כל הצרות והיסורים והמרירות; כי כל מה שאדם סובלים בזה העולם, הכל רק מחמת הדמיון, שזהו מה שאומרים

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (ירושלמי שַׁבַּת יד, ג): "וְהִסִּיר הַיְי"ה מִמֶּךָ כָּל
 חֲלִי" - זֶה הִרְעִיזוֹ; כָּל הַחֲלָאִים בָּאִים מִהַדְמִיּוֹן, שְׁנֵדָמָה
 לְאָדָם כְּאִלוֹ זֶהוּ סוּף הָעוֹלָם, וְלֹא יִתְרַפֵּא כְּבָר, וְכֵאלוֹ מִי יוֹדֵעַ
 מָה יֵשׁ לוֹ, וּמִחֲשֶׁבֶת רוֹדֶפֶת מִחֲשֶׁבֶת, עַד שְׁאֵדָם נַעֲשֶׂה חוּלָה
 רַק מִמִּחְשַׁבְתּוֹ, שֶׁתְּמִיד חוֹשֵׁב: "מִי יוֹדֵעַ מָה אֲתִי, בְּאִיזוֹ
 מַחֲלָה נִחְלִיתִי", הַשֵּׁם יִשְׁמַר, וְזֶה הוֹרֵס אֶת בְּרִיאֹתוֹ. כִּי
 כְּשֶׁאִין לְאָדָם עֲצָבִים חֲזָקִים, הוּא נִשְׁבֵּר מִכָּל דְּבָר קָטָן, וּמִכָּל
 שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן אֵיךְ הַדְמִיּוֹן עוֹבֵד עַל אָדָם שֶׁפָּגַם בְּמִחְשַׁבְתּוֹ,
 רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עַד שֶׁנּוֹפֵל בְּדִמְיוֹן כְּזֶה, שֶׁצָּרִיךְ לְבָרַח מִהַזוּלָת,
 וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ רוֹדְפִים אַחֲרָיו, וּמִדְמָה פֶּן חֲבֵרוֹ חוֹתֵר תַּחֲתָיו
 וְרוֹצֵה לְנַקְמָה בּוֹ, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵס לְאָדָם אֶת הָעֲצָבִים. עַד שֶׁיִּשְׁנֶם
 שְׁנֹכְנָסוּ כָּל-כָּךְ בְּדִמְיוֹנוֹת, שֶׁהֵם חוֹלִים מִמֶּשׁ, וְנִדְמָה לָהֶם
 שְׁזוּלָתָם מְדַבֵּר מֵהֶם וְרוֹדֵף אוֹתָם. וְהֵם חוֹשְׁבִים לְעֲצָמָם:
 "מָה מְדַבְּרִים עָלַי? מָה אוֹמְרִים מֵאַחֲרַי גְּבִי וְכוּ"?! עַד
 שֶׁיּוֹצֵאִים מִדַּעְתָּם מִמֶּשׁ; וְכָל זֶה בָּא מִרְבוּי עוֹנוֹתֵיהֶם. וְאוֹמֵר
 רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א), שֶׁהַמַּח-מִחְשַׁבָּה הוּא
 הַלְבוּשׁ לְנִשְׁמָה, כְּפִי שְׁאֵדָם זוֹכָה וּמְזַכֵּךְ אֶת הַלְבוּשִׁים שְׁלוֹ,
 כֵּן זוֹכָה לְהַשִּׁיג אֱלָקוֹת; כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהַגִּיעַ לְמִדְרָגָה כְּזוֹ,
 שֶׁיְהִיָּה בְטָל וּמְבֹטָל לְאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתְמִיד יַחֲשֵׁב

מחשבות חדשות - איך זוכים להיות דבוקים בו יתברך? !
 ויחשב וירגיש ויחוש תמיד, שהנה הקדוש-ברוך-הוא נמצא
 פה, ואזי כל אשר רואה, כל מה ששומע, כל אשר מרגיש,
 ומה שמדבר יהיה רק אלקות. וכיצד זוכים לזה? על-ידי
 שאדם מקדש את עיניו - אינו מסתכל על שום דבר המעוררו
 להרהור רע - לא על תמונות תועבה, שקוץ, תעוב וכו', שומר
 על אזניו לא להשמיע להם דברים בטלים ודבורים אסורים,
 שומר אפו לא להיות בכעס וברציחה, שומר על פיו שלא
 לדבר שום דבר רע, לשון-הרע, רכילות ולצנות, אלא מקדשו
 בדבורי תורה ותפלה. אם אדם זוכה לקדש את העינים,
 האזנים, החטם והפה, זוכה למח נקי, שמח-מחשבתו חושב
 תמיד מהקדוש-ברוך-הוא. לזאת, בני ובנותי היקרים! ראו
 מה לפניכם, "ימי אלו" הם הימים שיכולים לזכות בהם
 לקדש את המח-מחשבה. וזהו שאמר החכם מכל האדם
 (משלי לא, כה): "עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון";
 כשאדם מתלבש בלבושים נהורין, לבושים מאירים,
 מחשבות קדושות, שחושב רק ממנו יתברך, על-ידי-זוה
 לקדש מחשבתו, ועולה מדרגה לדרגה, עד שזוכה להשיג
 אלקות. וזהו: ל'בושה ו'תשחק ל'יום א'חרון - ראשי תבות

אלול; כי בימים קדושים אלו - "ימי אלול", ימי הרחמים והסליחות, אדם יכול לתקן את אשר פגם במחשבתו. ואם זוכה אז לבוא בכל יום אל בית-הכנסת, ולשפך שיח ותפלה לפניו יתברך ולומר סליחות, יהיה בטוח שהוא יתברך יסלח לו על כל עוונותיו. לזאת, יש להזהר ב"ימי אלול" הקדושים, לא לבלות בשטיות, אלא לבדק מה עשינו כל השנה, איך קלקלנו את מח מחשבתנו, והכנסנו בו כל מיני הבליים, הרחרנו על הזולת וחדדנוהו כאלו רוצה לרדפנו, וחפץ רק את הרע שלנו, בה בשעה ששכחנו, שהחבר הוא רק שליח ממנו יתברך; כי המאמין האמתי, שהוא יתברך מנהיג את העולם בהשגחה פרטית, מבין שאין שייך שפלוגי ירע לי בלעדי רצונו יתברך. לזאת, בני ובנותי היקרים! ב"ימי אלול" הקדושים, ראו לנצל את הזמן היקר, ולהרבות בסליחות ובתפלות אל הקדוש-ברוך-הוא, לבקש אותו יתברך שימחל לנו על כל עוונותינו. וימים אלו הם ימי רחמים ורצון ומסגלים לתשובה, והוא יתברך קרוב אלינו, וככל שנשוב בתשובה, כן נזכה לקדשת המחשבה, ונתחיל לחשב רק מהקדוש-ברוך-הוא, נחשב רק טוב, ואף פעם לא יפגס בנו איזה דמיון, כאלו החבר יכול להזיקנו, כי

אין פה חֶבֶר, יש פה רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק הוא מְנַהֵג
 עולמו, וכלם שליחים ממנו יתברך מה לעשות אתנו. וזהו
 שאומרים חכמינו הקדושים (דברים רבה, פרשה ה', סימן ה'):
 כְּשֵׁישׁ דִּין לְמִטָּה אֵין דִּין לְמַעְלָה; כְּשֵׁאָדָם שׁוֹפֵט עֲצָמוּ בְּזֵה
 הָעוֹלָם, אֵין לוֹ מִשְׁפָּט לְמַעְלָה, כְּשֵׁאָדָם עוֹרֵךְ לְעֲצָמוּ חֶשְׁבוֹן
 הַנֶּפֶשׁ בְּכָל אֲשֶׁר עוֹשֶׂה, וְשׁוֹקֵל וְחוֹכֵךְ בְּדַעְתּוֹ - הֵאֵם כֶּף עָלֵי
 לְהַתְנַהֵג אוֹ אַחֲרֵת? ! וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מִינֵי הַנְּהָגוֹת נְלוּזוֹת
 וְדַרְכֵים מְשֻׁנוֹת שֶׁהַתְנַהֵג וְהִלֵּךְ בָּהֶן, עַל-יְדֵי-זֶה אֵין עָלָיו כָּבֵד
 שׁוֹם עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים לְמַעְלָה. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים,
 "ימי אלול" הקדושים הללו, הם ימי רצון שאנו יכולים לפעל
 בהם להתקרב אליו יתברך, אל תהיו בטלנים עתה, אלא
 תרוצו בכל יום לבית-הכנסת, ותאמרו סליחות בצבור דיקא.
 וכך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.): אימתי עת רצון?
 בשעה שהצבור מתפללים. וכן תהיו רגילים כל החדש הזה
 לנסע אל קברות צדיקים, ולבקש מאתו יתברך, שבזכות
 הצדיקים הקדושים ימחל לנו על כל עוונותינו, ויטהר את
 מח-מחשבתנו, אשר זה היסוד; כי אם המח-מחשבה קדוש,
 האדם נגאל מכל צרותיו; כי כל הצרות הן רק מחמת
 הדמיונות, שחושבים כאלו פלוני רודף אותנו ועושה לנו

עול ורע. אשרי מי שמנצל את "ימי אלול" הקדושים, ובכל יום ויום אומר סליחות במנין, וכן נוסע לקברות צדיקים, ומבקש מהקדוש-ברוך-הוא בזכות הצדיקים הקדושים שתתקבל תפלתו לרחמים ולרצון. אז יהיה בטוח, שבראש-השנה ידונו אותו לשנה טובה ומתוקה.

ב.

בני ובנותי היקרים! עליכם לזכר, כשאדם חוטא, בעוונותינו הרבים, ובפרט בפגם הברית, הוא גורם לעצמו שהקלפות והמשחיתים נוקמים בו; כי על-ידי כל חטא וחטא שאדם חוטא בפגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן, הוא מרבה קלפות בעולם, שהן נוקמות בו, ומזה בא שאדם סובל כל-כף מילדיו, שממררים את חייו, ואינו יודע על מה ולמה מגיע לו ענש כזה, שהילדים ינקמו בו ויתחצפו אליו. מה עשיתי להם? ! הוא חושב. הלא רציתי רק את הטוב שלהם, וכל ימי חיי מסרתי נפשי בעבורם, וכמה טרחות ויגיעות טרחתי בעבורם וכו', והנה אני מקבל מהם מנה אחת אפים, ומתחצפים אלי וכו'? ! ואינו שם על לב, שחטא בפגם הברית - הוצאת זרע לבטלה, אשר זה גרם שהילדים

מתקוממים נגדו. לזאת, בני ובנותי היקרים, אם רצונכם לתקן את אשר קלקלתם, הזמן הוא בימי אלול הקדושים. ורבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמא): אם אדם זוכה בימים אלו לשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, והוא חש את כאב חטאיו, ומל את ערלת לבבו, ומתחרט באמת על אשר פגם כנגדו יתברך, ומתעורר בתשובה אמיתית, גורם שנעשית התעוררות גם בין ילדיו, שהם מתחרטים וחרפצים לשוב בתשובה; כי סוף כל סוף אנו בנים להקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (דברים יד, א): "בנים אתם להוי"ה אלקיכם", וכמו שצערנו את האבא שבשמים, וגרמנו לו צער גדול, כי הורידנו לזה העולם המלא תאוות, מלא העלמות והסתרות, ואף-על-פי-כן רצונו שנתגבר על יצרנו ונתקרב אליו, והנה בבואנו לעולם, שכחנו ממנו ועשינו כל מיני שטיות, שקוץ תעוב וזהום, והתרחקנו מאבינו שבשמים, כך אנו מקבלים בחזרה, שבנינו ובנותינו מציקים לנו ומשיבים לנו. אבל אם נשוב בימי אלול הקדושים אל אבינו שבשמים, נעשה התעוררות גם אצל בנינו ובנותינו שישוּבו בתשובה, וזהו ראשי תבות אלול (דברים ל, ו): "ומל ה' אלקיך את לבבך ואת לבב זרעך". כשאדם זוכה להתעורר בתשובה בימי

אלול האלו ומנצלים לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הולך אל קברות צדיקים ומל את לבבו, אזי ממילא נפתח ואת לבב זרעו, וזוכה שיתעוררו בניו בתשובה. וזהו ראשי תבות של פסוק: "א'ת ל'בבך ו'את ל'בב זרעך" - ראשי תבות אלול, כי בימי אלול יכולים להתעורר ולעורר גם את זרעו בתשובה. לזאת, בני ובנותי היקרים, ראו מה לפניכם, עם ישראל נוסעים לקברות צדיקים, גם אתם תרבו לנסע בימי הרחמים והסליחות האלו, ותתחרטו על כל עברכם, ותכפו לפניו יתברך, ועל-ידי-זה תזכו גם אתם שבניכם ובנותיכם יחזרו בתשובה שלמה, ויתעורר לבכם אל הקדוש-ברוך-הוא, ותרוו מהם רב נחת דקדשה. וזכרו היטב, כי לזכות לילדים טובים, זה תלוי בכם בעצמכם - אם תחזרו בתשובה שלמה אליו יתברך.

ג.

בני ובנותי היקרים! עליכם לזכר שכל הצרות שיש לאדם בבית, כגון שאין לו שלום-בית וכיוצא בזה, זה רק מחמת פגם הברית, אשר אז הרוחות רעים נכנסים לתוך הבית, והם אשר גורמים את כל הצרות. מתי הוא הזמן לתקן

את זאת? בימי אלול הקדושים, כי כף אומר רבנו ז"ל (לקוטי-
 מוהר"ן, חלק ב', סימן פז): בשעה שאליעזר עבד אברהם הלך
 למצא זוג ליצחק אבינו, אמר לו אברהם אבינו דרך כיצד
 למצא זוג לבנו, (בראשית כד, ח): "ו'אם ל'א תאבה האשה
 ל'לכת א'חריו" - ראשי תבות אלול, ובאמצע המלים 'תאבה
 האשה'. הינו מדוע אין האדם מוצא את זוגו? מחמת פגם
 הברית, ועל-ידי-זה מרחק ממנו את זוגו, כמובא בתקונים
 (תקון יד): אם אדם חטא ופגם בברית, והשחית דרכו, על-ידי-
 זה קשה לו למצא זוגו, ואף שמוצאה היא מתנגדת לו, וכך
 אשר אומר - אומרת ההפך, ואין לו שלום-בית, ועם כל דא
 אם חזר בתשובתא, חזר ויהיבנין ליה בת זוגיה וכו', עין שם;
 על-כן, בני ובנותי היקרים, אם רצונכם לזכות לשלום-בית,
 זהו רק על-ידי כונת אלול. ו'אם ל'א תאבה האשה ל'לכת
 א'חריו; ראשי תבות אלול, על-ידי שאדם מנצל "ימי אלול"
 רחמים וסליחות, על-ידי-זה נעשה לו שלום-בית. וזהו הסוד
 שמסר אברהם אבינו לאליעזר עבדו בשעה ששלחו למצא
 זוג ליצחק בנו, אם רק תנצלו את "ימי אלול" הקדושים
 בתפלה ובקשה להקדוש-ברוך-הוא, אז ילך לכם מציאת
 הזוג בנקל. אשר אנו נוכחים במציאות, שאין לבני-אדם

שְׁלוֹם-בַּיִת, וּבֵיתָם נֶעֱשֶׂה כְּגִיּהֲנוּם מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה יז): אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ - שְׂכִינָה
 בֵּינֵיהֶם, לֹא זָכוּ - אִשׁ וְאִשׁ אוֹכְלֵתָן; כִּי אֶצֶל הָאִישׁ יֵשׁ י'
 וְאֶצֶל הָאִשָּׁה ה', וְאִם חָטְאוּ פוֹרַחַת י' מִהָאִישׁ וְה' מִהָאִשָּׁה,
 שְׂזָהוּ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִשְׁאָר רַק אִשׁ וְאִשׁ. לְזֹאת עֵתָה בְּיָמֵי
 אֱלוֹל" הַקְּדוּשִׁים, הוּא הַזְּמַן לְתַקֵּן פָּגַם זֶה, וְיִהְיֶה לְבַעַל רְצוֹן
 לְאִשְׁתּוֹ, וְלְאִשָּׁה רְצוֹן לְבַעְלָהּ בְּאֵהָבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית. וְזֶהוּ
 שְׁמוּצָאִים שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר (בְּרֵאשִׁית ב, יח): "לֹא טוֹב
 הָיִית הָאָדָם לְבַדּוֹ, אֶעֱשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּנֶגְדּוֹ", שְׂזָהוּ רְאִשֵׁי תְבוֹת
 אֱלוֹל: לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה ל'ו'; כִּי עַל-יְדֵי כְּוִנַּת אֱלוֹל יְכוּלִים
 לְמַצֵּא אֶת הַזְּוֹג, וְכִשְׁמוּצָאִים אֶת הַזְּוֹג זוֹכִים לְשְׁלוֹם-בַּיִת.
 לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, אִם עֲדִין לֹא מִצְאָתֶם זְוֹגְכֶם, דַּעוּ
 שְׂיָמִים אֵלֶי הֵם יָמִים מְסֻגְלִים לְכָךְ, שְׂיִכּוּלִים לְפַעַל אֶצֶל
 יִתְבָּרַךְ, וְזֶהוּ מִזַּל אֱלוֹל - בְּתוּלָה וְכוּ'. וְכֵן מִי שְׂמַצֵּא זְוֹגוֹ
 וְאִין לוֹ שְׁלוֹם-בַּיִת, חֲדָשׁ אֱלוֹל, חֲדָשׁ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת,
 מְסֻגְלֵי שְׂאָדָם יִמְצָא זְוֹגוֹ, וְיִהְיֶה לוֹ שְׁלוֹם-בַּיִת. לְזֹאת, בְּנֵי
 וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ לְנַצֵּל יָמִים קְדוּשִׁים אֵלֶי, "יָמֵי אֱלוֹל",
 וְתַרְבוּ בְּתַפְלָה, וְתַסְּעוּ לְקַבְרוֹת צְדִיקִים, כִּי חֲבַל עַל כָּל יוֹם,
 כָּל שְׂעָה וְכָל רֵגַע, וְכַפִּי שְׂתַכְּיֵנו אֶת עֲצָמְכֶם בְּיָמִים אֵלֶי, כֵּן

תזכו כְּשִׁיכַנְס יום הדין הקדוש והנורא - ראש השנה, שִׁידונו אתכם לְכַף זְכוּת. כי כִּף אומרים חֲכָמֵינוּ הקדושים (בבא בתרא י'): מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה. אֲשֶׁר אִז כּוֹתְבִים לְאָדָם אֵת תְּקֻצִיבוֹ אֲשֶׁר יֵהָא לוֹ כָּל הַשָּׁנָה, וְדָנִים אוֹתוֹ מֵהַיְהִי עִמּוֹ מִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה - אִם יֵהִי לוֹ שְׁלוֹם-בַּיִת אִם לֹא וכו'. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, הַקְדִּימוּ בְּחֻדְשׁ זֶה, שֶׁהֵם יְמֵי רְצוֹן, בְּתַפְלָה וּבִקְשָׁה, וּתְבַקְשׁוּ אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמִיחָל לְכֶם עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵיכֶם, וְתִרְאוּ לְאֵיזָה שְׁלוֹם-בַּיִת תִּזְכּוּ, וּמִי שֶׁעֲדִין לֹא מֵצָא זְוִיגוֹ יִזְכֶּה לְמֵצָאוֹ, עַל-יְדֵי שְׁיִרְבָּה עַל כִּף בְּיָמֵים אֵלּוּ.

ד.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! חֻדְשׁ אֵלּוּל הוּא חֻדְשׁ הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת, בְּאֵלּוּל אָדָם נִמְשָׁךְ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְפִי שְׁנִמְשָׁךְ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בֵּן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְשָׁךְ אֵלָיו, וְזֶהוּ שְׂאוּמֵר רַבֵּנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו') אֵלּוּל רֵאשֵׁי תְבוֹת (שִׁיר הַשִּׁירִים ו'): אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי; עַל-כֵּן כָּל הַרוּצָה לְשׁוּב בְּתִשְׁבָּה, עָלָיו לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְאַף שְׁמִזְפִּירִים לוֹ אֵת כָּל עֲוֹנוֹתָיו וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה עַד עַתָּה - עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת בְּיוֹתֵר, אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם

פְּנִים וְאָפֶן, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֶן, וְתַכְךָ כְּשֶׁשָּׁב
 בַּתְּשׁוּבָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבְּלוֹ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי
 הַיְקָרִים, עֲתָה בִּ"ימֵי אֱלוֹל" הַקְּדוֹשִׁים, עֲלִיכֶם לִהְיוֹת בְּקִיָּאִים
 בַּהֲלָכָה, הַלְכוֹת הַתְּשׁוּבָה; הַרוּצָה לִילֵךְ עַל דְּרֹךְ הַתְּשׁוּבָה,
 עָלְיוּ לִהְיוֹת בְּקִי בַּהֲלָכָה, בְּקִי בְּרִצּוֹא, וּבְקִי בְּשׁוּב, אִף שֶׁעָלָה
 מִעָלָה מִעָלָה וְהִשִּׁיג אֱלֻקוֹת, עָלְיוּ לִידַע שֶׁצָּרִיךְ לַעֲלוֹת עוֹד
 וְעוֹד, כִּי אֵין חֶקֶר לַגְּדֻלָּתוֹ, וְלַהֲפֹךְ כְּשֶׁאָדָם נָפַל מִטָּה מִטָּה
 אֲסוּר לוֹ לְהִתְיַאֵשׁ, אֲלֵא לִידַע שְׁגָם שֶׁם נִמְצָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא, לְזֹאת דְּרֹךְ זֶהוּ מְאֻתָּיִם עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה, בְּקִי מְאֵה
 וּשְׁתַּיִם עֲשָׂרָה, פְּעֻמִּים בְּקִי זֶהוּ מִסְפַּר דְּרֹךְ, בְּקִי זֶהוּ סוּד
 יְחִוּד בְּרִכְהָ קַדְשָׁה, שְׁזֵהוּ שֵׁם נוֹרָא מְאֹד שִׁיּוּצָא מִשֵּׁם הַוַּי"ה
 אֱלֻקִּים שְׁגִימְטָרִיָּה יב"ק, כְּמִסְפַּר בְּקִי, פְּעֻמִּים בְּקִי, פְּעֻמִּים
 הַוַּי"ה אֱלֻקִּים, שְׁזֵה מָה שְׁעַם יִשְׂרָאֵל צָעֲקוּ בִימֵי אֱלִיָּהוּ הַנְּבִיא
 (מְלָכִים-א יח, ט): הַוַּי"ה הוּא הָאֱלֻקִּים, הַוַּי"ה הוּא הָאֱלֻקִּים,
 לְגִלוֹת לְכֻלָּם שְׂאֵם רוּצִים לְשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה צְרִיכִים לִהְיוֹת
 בְּקִיָּאִים פְּעֻמִּים, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ אִף פְּעַם, אִף אִם נָפְלוּ לְמָקוֹם
 שְׁנִפְלוּ. וְכֵן אִם הִתְחַזְּקֵת בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים, בְּתוֹרָה
 וּבַתְּפִלָּה וְכו', אֵל לָךְ לְהִשָּׂאֵר בְּמָקוֹם אֶחָד, אֲלֵא לַעֲלוֹת
 מִעָלָה מִעָלָה, כִּי חֲזָרָה בַּתְּשׁוּבָה אֵין לָהּ סוּף וְקֶץ, כָּל זְמַן

שָׁאֲדָם חַי, צָרִיךְ לְהַשִּׁיג אֶת הַבוּרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, רְאוּ מָה לְפָנֵיכֶם, וּבִ"ימֵי אֱלוֹל" הַקְּדוּשִׁים, רְאוּ לְפַעַל אֲצִלוּ יִתְבַּרְךָ כָּל צָרְפְּכֶם, וְתִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלֹא לְבָלוֹת אֶת הַזְּמַן הַיְקָר בְּהִבָּל הַבָּלִים. וְעַקֵּר הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה זֶהוּ רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, שֶׁתִּהְיֶה רְגִילִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כְּפִי שְׁמֵדְבָרִים אֶל חֵבֵר טוֹב. לְזֹאת אֱלוֹל רְאִישֵׁי תְּבוֹת (סֵפֶה נֹא): אָנֹכִי לִיָּה וְעֵינַיִנוּ לִיָּה. אָנוּ צָרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעֵינַיִנוּ צָרִיכוֹת לְהַמְשִׁיךְ רַק אַחֲרָיו יִתְבַּרְךָ. וְהַעֲקֹר - לְהַשְׁתַּדֵּל שֶׁיִּהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין יְהוּדֵי לִיהוּדֵי, שְׁזֵהוּ רְאִישֵׁי תְּבוֹת אֱלוֹל (שְׁמוֹת יח, ז): "וְיִשְׁאַלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם"; אִם אַתֶּם רוֹצִים, שֶׁתִּתְּפַלְּוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמֵים וּלְרָצוֹן, עָלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם. כְּמוֹ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֵק א', סִימָן רל"ט): עַל-יְדֵי מַחְלֶקֶת אֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר, כִּי עַקֵּר הַדְּבֹר הוּא מְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קכ"ב): "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם"; לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, עַקֵּר הַחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה, שֶׁתִּתְקַנְנוּ אֶת אֲשֶׁר פָּגַמְתֶּם בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ, אִם אֲרַע שְׂרַבְתֶּם בֵּינֵיכֶם - הִבְעַל עִם הָאִשָּׁה אוֹ הָאִשָּׁה עִם הַבַּעַל, רְאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְתַאבָּה הָאִשָּׁה' - שֶׁשְׁנֵיהֶם יִשׁוּבוּ זֶה לְזֶה, וַיִּכְבְּדוּ וַיִּיקָרוּ זֶה אֶת זֶה. וְאִם אַתֶּם רוֹקִים עֲדִין, עַכְשָׁו הוּא

הזמן למצא את הזווג. ואם תשלימו ביניכם, ותברו שלום, אזי תרגישו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, ולא תצטרכו לשמע דרשות מאף אחד, אלא תשמעו רק את קולו יתברך.

ה.

בני ובנותי היקרים! עליכם לדעת, אשר איתא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר"ן, חלק א', סימן סב): ובאמת אם היה יודע האדם ידיעה בלב שלם, שמלא כל הארץ כבודו, והקדוש-ברוך-הוא עומד בשעת התפלה ושומעה, בודאי היה מתפלל בהתלהבות גדולה, והיה מדקדק מאד לכון את דבריו, ובשביל שאדם אינו יודע ידיעה זו בלב שלם, בשביל זה אינו מתלהב כל-כך ומדקדק בדבוריו, וכל אחד לפי מעוט שכלו וידיעתו, כן התלהבותו ודקדוקו; הינו אם אדם היה מאמין באמונה ברורה ומזככת, שאין בלעדיו כלל, והקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהיה ומקים את כל הבריאה בלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, אזי לא היתה בחירה, ותמיד היה מדבר אליו יתברך. ומחמת שאינו יודע דבר זה, לכן מתגברות עליו כל

ההסתרות. והעקר לעשות מזה תפלה, ולומר: "רבונו של עולם, באתי לכאן לדבר אליך, וראה לאיזו ירידה נפלתי, עד כדי כך, שמחי מסבב ולבי מעקם בקשיות ובעקמומיות. רבונו של עולם, ראה לאילו נפילות נפלתי, עד שקשה לי לפתח את הפה אליך". כי זאת עליכם לידע, בני ובנותי היקרים, אשר חדש אלול זהו הזמן, שאדם יפתח את לבו, ויזכה להרגיש את הקדוש-ברוך-הוא. וזהו ראשי תבות אלול (קהלת א, יג): "וַיִּנְתְּתִי אֶת לִבִּי לְדָרוֹשׁ", שאדם צריך לדרש ולחפש אחריו יתברך - "היכן אני?! מה עשיתי?! הנה אני בא לפניו יתברך, אני בשדה, ואני בטוח שהקדוש-ברוך-הוא פה אתי, כמו שכתוב (קהלת ה, ח): "מַלְךְ לְשָׂדֵה נֶעְבֵּד", ולפתע פתאם כל הקלפות והסטרא אחרא התגברו עלי, ואיני יכול לפתח פי אליך יתברך". וכזה שאדם עושה תפלה והתבודדות מעצם הענין שאין לו התבודדות, ונתק ונאלם פיו לדבר אליו יתברך, אזי יתקים אצלו (ויקרא כו, ח): "וַיִּנְפְּלוּ אִיְבִיכֶם לְפָנֵיכֶם לְחָרֵב" - ראשי תבות אלול; מיהו האויב? היצר הרע, שמעלים ומסתיר מן האדם את האלקות. מהי חרב? אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב') - זוהי חרב התפלה, כמו שכתוב "בחרבי ובקשתי" (בראשית

מח, כב), ופרש רש"י 'תפלה ובקשה'; וכן כתוב (תהלים קמט, ו): "וחרב פיפיות בידם". ומוכא במדרש שוחר טוב (תהלים קמט): פיהם של ישראל - חרבים; חרב היהודי - זהו פיו; כי כחן של אמות העולם הוא בידים, וכחה של תולעת יעקב אינה אלא בפיה. לזאת, כשהיתה מלחמת עמלק ובאו על ישראל, עקר המלחמה היה שהכניסו ספקות בעם ישראל - "היש ה' בקרבנו אם אין" (שמות יז, ח), וההאבקות כנגדו היתה, כפי שכתוב בהמשך (שם, פסוק יג): "ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב", שפיו נעשה חרב התפלה, ועל-ידי-זה הכניע את עמלק. לזאת אשרי מי שבא לפניו יתברך, ומדבר ומשיח לפניו, ושופך את כל לבו, ובפרט ב"ימי אלול" הקדושים, שאז הוא הזמן הטוב ביותר לצאת לשדה, או לקברות צדיקים, ולדבר אליו יתברך ולבקשו כל צרכיו. ואף שדבר זה בא לאדם בקשי גדול, עליו לידע, כי זהו מחמת שמחו מטמטם, על-כן נעלם ונסתר ממנו האור אין סוף ברוך הוא, ולבו נעקם בעקמומיות, ואינו יכול לפתח פיו ולדבר אליו יתברך, אף יעשה גם מזה בעצמו תפלה, ויאמר: "רבנו של עולם, תראה לאיזו מדרגה נפלתי" וכו', וכו', ועל-ידי-זה יזכה, שיהיה (ברכות יז): א'הוב ל'מעלה ו'נחמד

כא

יְמֵי אֱלוֹל

לְמַטָּה, שְׁזָהוּ גַם-כֵּן רְאֵשֵׁי תְבוֹת אֱלוֹל; כִּי בְחֻדְשׁ אֱלוֹל הוּא
הַזְמַן הַמְּסֻגָּל שֶׁיִּפְתַּח לְכָבוֹ לְהַתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְתִתְקַבְּלֶנָּה
תְּפִלוֹתָיו לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנָי אֲדוֹן כָּל; אֲשֶׁרֵי לוֹ!

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הקונטרס הבא יכול להיות לזכותך

תרומה שכולה קודש!

באפשרותך להקדיש את ההדפסה,
הבאה להצלחה, לפרנסה, לעילוי נשמת,
למציאת זיווג ולכל בקשה לישועה

התקשרו: 04-6656666

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֹאֵה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיא־מָרָם בְּכֹל יוֹם

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוֹ, גְלוֹ וְצוּהָ לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנָנוּ, מוֹרְנוּ וְרִבְנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי

תקון הפללי

כה

אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בתרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל
חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה
סתר לי¹ מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרך
זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביי חסד יסובבנו: יא שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא כ למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה
ימלטהו יי: ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש
איביו: ד יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני
אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי
ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא
לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: ט דבר
בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: יג
ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניה לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב כ למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

כַּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חַי מִתִּי
 אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיִתָּה לִי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וְלֵילָה בְּאָמֶר
 אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי
 אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה
 תִּשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת
 פְּנִי: ז אֱלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
 מִהַר מְצָעַר: ח תַּהוֹם אֵל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ
 עָלַי עֲבָרוּ: ט יוֹמָם יִצְוָה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבִלְיִלָה שִׁירוֹ עִמִּי תִפְּלֶה לֹאֵל חַיִּי:
 י אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא
 בְּרִצָּח בַּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוֹרְרֵי בְּאֶמְרָם אֵלַי כֹּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: יב
 מֵה תִשְׁתַּוְּחָחִי נִפְשֵׁי וּמֵה תַהֲמִי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יִשׁוּעַת פְּנֵי וְאֵלֶיךָ:

נט * לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
 אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג
 הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אֶרְבּוּ לְנִפְשֵׁי
 יַגְרוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא פִשְׁעִי וְלֹא חֲטָאתִי יְיָ: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ
 עוֹרָה לְקַרְאתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיְצָה
 לִפְקֹד כֹּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲן כֹּל בְּגֵדֵי אֹן סֵלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרֵב יַהֲמוּ
 כְּכֹלֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי
 שִׁמְעַ: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה
 כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגְּבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי יִקְדְּמוּנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב
 אֵל תַּהֲרַגֵם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנָי: יג
 חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֶה וּמִכְּפֹשׁ יִסְפְּרוּ: יד

תקון הפללי

כז

כֹּלֵה בַחֲמָה כֹּלֵה וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ
סָלָה: טו וַיָּשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כִכְלָב וִיסוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיעוֹן לֹא־כָל
אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לִבְקָר חֲסֻדְךָ כִּי הִיִּית
מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֲלִיךְ אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי
אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעֻקָה קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדִי
לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְה הַנְּחַם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה
אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזוֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגִּינְתִּי בְלִילָה
עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסְיָף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֻדוֹ גָּמַר אִמָּר לְדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת
אֵל אִם קִפֵּץ בְּאֶף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאִמָּר חִלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן:
יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֶךְ: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ
וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים:
טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עֲמָךְ
בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ מִים אֱלֹהִים רְאוּךָ מִים יִחִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ
תַּהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִים עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצֻצֶיךָ יִתְהַלְכוּ: יט
קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַּל הָאִירוֹ בְּרָקִים תִּבְל רְגֵזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם
דְּרָכְךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחִיתָ כִּצְאָן עֲמָךְ
בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ א תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונותינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה א הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז
 הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו

תקון הפללי

כט

מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגזעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח חשף ויחשף ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי

שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי
 על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בָּה: ח
 בת בבל השודדה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגב
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

מוקד אחד לכל הישועות

04-6656666

זיווג, פרנסה, הצלחה,
זרע בר קיימא, רפואה שלמה,
שלום בית, חיזוק, הדרכה, שמחה...

שאלות ותשובות של הצדיק \ חדשות ועדכונים
אמונה \ שמחה \ התחזקות \ ביטחון \ עצות וישועות

סרקו את הקוד והיכנסו לאתר ברסלב סיטי breslevcity.co.il

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתוליכנו ותצעידנו לשלום.
ותסמכנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו לחיים
ולשמחה ולשלום (אם דעתו לחזור מיד אומר: ותחזירנו לשלום) ותצילנו
מכף כל אויב ואורב ולסטים וחיות רעות בדרך, ומכל מיני פרענויות
המתרגשות לבוא לעולם ותשלח ברכה בכל מעשה ידינו, ותתנו לחן
ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו ותשמע קול תחנונינו. כי אל

שומע תפלה ותחנן אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

כִּי מְלֹאכֵינוּ יִצְוֶה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְרָכֶיךָ:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב פֶּאֶשֶׁר רָאִים
(ר"ת רפאל אוריאל מיכאל) מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא
מַחְנֵים:

בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל, ומלפני
אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכינת אל:

על הדרך אפשר לפעול ישועות!

תורמים להבטחתו האדירה של הצדיק

ורואים ישועות מעל לגדר הטבע.

הצדיק מיבנאל הבטיח שמי שיתרום להדפסת

ספר אשר בנחל יראה ישועות מחוץ לדרך הטבע.

להשתתפות חייגו 04-6656666

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

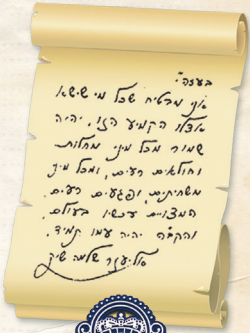
מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברוסלב סיטי" בכתובת:
www.breslevcity.co.il הקמיע"

המקור הזהר מדיופים

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לז, רטב)

ועכשיו **בפורמט מיוחד** לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666